

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu JUDr. Marty Barkovej a JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: **SYSNET s. r. o.**, J. Poničana 13, 841 07 Bratislava, IČO: 35 886 269, *zastúpený*: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia**, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **zamieta**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **nepriznáva**.

Odôvodnenie

1.

Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 11.02.2016 a 12.04.2016 bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj vykonaná kontrola v prevádzke žalobcu SYSNET - prevádzkovateľ internetového portálu www.sysnet.sk, Hrachová 16, 821 05 Bratislava, zameraná na prešetrenie internetového obchodu www.sysnet.sk, ktorého prevádzkovateľom je žalobca, na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 1646/2015 a na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene

zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. Výsledok vykonanej kontroly je spísaný v inšpekčnom zázname zo dňa 11.02.2016 v spojení s inšpekčným záznamom zo dňa 12.04.2016. Pri výkone kontroly dňa 11.02.2016 boli žalobcom predložené Obchodné podmienky, Formulár na odstúpenie od zmluvy, časť Reklamácie (ďalej len „reklamačný poriadok“), časť Kontakt.

2. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj ako príslušný orgán dozoru podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. h) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), vydal rozhodnutie číslo: P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017, ktorým žalobcovi na základe kontroly vykonanej 11.02.2016 a 12.04.2016 v prevádzke SYSNET - prevádzkovateľ internetového portálu www.sysnet.sk, Hrachová 16, 821 05 Bratislava, pre porušenie zákazu predávajúcim používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa uložil podľa § 24 ods. 1 cit. zákona pokutu vo výške 1200,- €. Predmetné rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 28.03.2017.

3. Dňa 12.04.2017 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, číslo: P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017. Rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017 potvrdil.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, rozhodnutím č. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017 vyplýva, že preskúmaním vecí v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou žalobcu ako predávajúceho bolo nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čo však účastník konania porušil. Inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) bola dňa 11.02.2016 a 12.04.2016 v prevádzke SYSNET - prevádzkovateľ internetového portálu www.sysnet.sk, Hrachová 16, 821 05 Bratislava vykonaná kontrola zameraná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa č. 1646/2015, ktorej výsledok je popísaný v inšpekčnom zázname z kontroly zo dňa 11.02.2016 a 12.04.2016. Pri výkone kontroly dňa 11.02.2016 boli žalobcom predložené Obchodné podmienky. Formulár na odstúpenie od zmluvy, časť Reklamácie (ďalej len „reklamačný poriadok“) a časť Kontakt. Inšpektormi SOI bolo presne a spoľahlivo zistené, že žalobca v obchodných podmienkach a v reklamačnom poriadku uvádzal podmienky spôsobilé založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky, čím bol porušený zákaz použitia neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa.

5. Uvedené bolo zistené

5.1. v Obchodných podmienkach:

5/ Doby a spôsoby dodania tovaru

„Tovar je zabalený a zabezpečený spoločnosťou SYSNET s. r. o. alebo výrobcom. Odberateľ je povinný pri preberaní tovaru skontrolovať neporušenosť a kompletnosť zásielky a túto potvrdiť svojim podpisom. Akékoľvek neskoršie reklamácie na množstvo a fyzické porušenie tovaru nebudú spoločnosťou SYSNET s. r. o. akceptované“.

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obmedzuje práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady (§ 53 ods. 4 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). V zmysle § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka je záručná doba 24 mesiacov. Ale je na predávanej veci, jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie, neskončí sa záručná doba pred uplynutím tejto lehoty. Počas uvedenej doby má spotrebiteľ právo uplatniť si u predávajúceho reklamáciu. Skutočnosť, že zásielka bola doručená neporušená, nevylučuje možnosť, že jej obsah je poškodený, resp. nekompletný. Skutočnosť, či je reklamácia podaná oprávnená, má byť predmetom prieskumu v rámci reklamačného konania, pričom možnosť spotrebiteľa reklamovať výrobok nemožno spotrebiteľovi uprieť a rovnako nemožno vopred určiť výsledok reklamačného konania. Žneme predmetnej podmienky je spôsobilé spotrebiteľa odradiť od uplatnenia reklamácie v zákonom stanovenej záručnej dobe.

„Za tovar je zodpovedná spoločnosť SYSNET s. r. o. až po jeho prevzatí odberateľom. Tovar a služby sa považujú za prevzaté odberateľom od doby, kedy spoločnosť SYSNET s. r. o. odberateľovi, jeho zástupcovi alebo dopravcovi (ktorý je považovaný za zástupcu odberateľa, bez ohľadu na to, kto platí dopravné náklady alebo poistenie tovaru počas prepravy) umožní fyzicky disponovať s tovarom alebo službami v priestoroch spoločnosti SYSNET s. r. o., alebo na inom dodacom mieste, s ktorým spoločnosť SYSNET s. r. o. vysloví súhlas“.

Uvedená podmienka bola taktiež vyhodnotená ako neprijateľná, keďže je spôsobilá založiť hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obmedzuje práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady (§53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka). V zmysle § 621 Občianskeho zákonníka záručné doby začínajú plynúť od prevzatia veci kupujúcim. Ak má kúpenú vec uviesť do prevádzky iný podnikateľ než predávajúci, začne záručná doba plynúť až odo dňa uvedenia veci do prevádzky, pokiaľ kupujúci objednal uvedenie do prevádzky najneskôr do troch týždňov od prevzatia veci a riadne a včas poskytol na vykonanie služby potrebnú súčinnosť. Vymedzením prevzatia tovaru odberateľom (spotrebiteľom) okamihom jeho odovzdania dopravcovi, (ktorý je považovaný za zástupcu odberateľa, bez ohľadu na to, kto platí dopravné náklady alebo poistenie tovaru počas prepravy), predávajúci v rozpore so zákonom určuje začiatok plynutia záručnej doby, čím fakticky dochádza k jej skráteniu.

8/ Práva a povinnosti spoločnosti SYSNET s. r. o. a odberateľa

„Bez ohľadu na ostatné ustanovenia, spoločnosť SYSNET s. r. o. nezodpovedá odberateľovi za ušlý zisk, stratu príležitosti alebo žiadne iné nepriame alebo následné straty vzniknuté akýmkoľvek spôsobom T“

Uvedená podmienka je spôsobilá opätovne založiť hrubý nepomer medzi právami

a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka. Uvedená zmluvná podmienka vopred odrádza spotrebiteľa od uplatnenia jeho prípadných nárokov vyplývajúcich zo spôsobenej škody, resp. vylučuje zodpovednosť predávajúceho za akúkoľvek vzniknutú škodu (stratu príležitosti alebo žiadne iné nepriame alebo následné straty vzniknuté akýmkoľvek spôsobom).

5.2. v reklamačnom poriadku:

Postup pri reklamacii tovaru

„Kupujúci nemá právo uplatniť záruku na vady, na ktoré bol v čase uzatvárania zmluvy upozornený alebo o ktorých musel s prihliadnutím k okolnostiam pri uzatváraní zmluvy vedieť. Nárok na uplatnenie záruky u predávajúceho zaniká aj neoznámením zjavných väd pri prevzatí tovaru, neodborným a nešetrným zaobchádzaním alebo zanedbaním starostlivosti o tovar, mechanickým poškodením tovaru kupujúcim, resp. jeho používaním v podmienkach, ktoré nezodpovedajú prirodzenému prostrediu

Predmetná podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obmedzuje práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady (§ 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka. Ako už bolo vyššie uvedené podľa § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka je záručná doba 24 mesiacov. Ak je na predávanej veci, jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie, neskončí sa záručná doba pred uplynutím tejto lehoty. Počas uvedenej doby má spotrebiteľ právo uplatniť si u predávajúceho reklamáciu. Predávajúci nemôže vopred vylúčiť právo spotrebiteľa na jej uplatnenie. Skutočnosť, či je reklamácia podaná oprávnená, má byť predmetom prieskumu v rámci reklamačného konania. Spotrebiteľ nie je odborne spôsobilý posúdiť vopred, že vada vznikla napr. neodborným a nešetrným zaobchádzaním alebo zanedbaním starostlivosti o tovar a nejde v skutočnosti o výrobnú vadu, za ktorú zodpovedá predávajúci. Znenie horeuvedenej zmluvnej podmienky je spôsobilé spotrebiteľa odradiť od uplatnenia reklamácie v zákonom stanovenej záručnej dobe.

Najčastejšie problémy pri uplatňovaní reklamácie

6. „Problém. s poškodeným tovarom ~ vyskytuje sa hlavne u procesorov AMD, mechanicky poškodených diskov a iných mechanických vadách. Pri procesoroch AMD si dávajte pozor na osadzovanie chladiča. Až 80% chybných procesorov má poškodenú hranu čipu alebo sú tepelne poškodené. Takéto poškodenia NEPODLIEHAJÚ ZÁRUKÉ a neboli spôsobené v sklade ani prepravou. Pravou príčinou je neopatrné nasadzovanie chladiča na CPU. Pri diskoch si pri preberaní skontrolujte či s účok nie je mechanicky poškodený. Podpisom dodacieho listu súhlasíte s kvalitou, prevzatého tovaru, a preto NESKORŠIE reklamácie takéhoto druhu nemôžu byť akceptované

Vyššie uvedená podmienka bola vyhodnotená taktiež ako neprijateľná, keďže je spôsobilá založiť hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko obmedzuje práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady. Uvedené je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d) Občianskeho zákonníka. Podľa § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka je záručná doba 24 mesiacov. Ale je na predávanej veci, jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie, neskončí sa záručná doba

pred uplynutím tejto lehoty. Počas uvedenej doby má spotrebiteľ právo uplatniť si u predávajúceho reklamáciu. Ak spotrebiteľ až po podpísaní dodacieho listu zistí, že výrobok je vadný, resp. sa v záručnej dobe vyskytne vada výrobku, má právo uplatniť si u predávajúceho reklamáciu. Spotrebiteľ nie je odborne spôsobilý vopred posúdiť, že vada vznikla v dôsledku nesprávneho použitia, resp. mechanickým poškodením, (teda sa nejedná o výrobnú vadu), pričom znenie predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. znenie „*NESKORŠIE reklamácie takéhoto druhu nemôžu byť akceptované*“ je spôsobilé spotrebiteľa odradiť od uplatnenia reklamácie v zákonom stanovenej záručnej dobe.

6. Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá žalobca. V odvolaní žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania. Odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Výšku uloženéj pokuty odvolací orgán pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu. O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur. Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona sa pri určení výšky pokuty prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, ako aj poškodenie práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinnosti nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky. Pri určovaní výšky sankcie správny orgán vzal do úvahy, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Používať neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolací orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že žalobca ako predávajúci, je povinný dodržiavať podmienky podnikania uvedené v príslušných právnych predpisoch, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa, a to od začiatku vykonávania svojej podnikateľskej činnosti. Je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené povinnosti pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Výšku pokuty odôvodňuje nielen závažnosť a rozsah zistených nedostatkov, ale aj predchádzajúca rozhodovacia prax správnych orgánov v súlade so zásadou materiálnej rovnosti ustanovenej v § 5 ods. 3 správneho poriadku, v zmysle ktorej je nevyhnutné, aby správne orgány rozhodovali v skutkovo podobných prípadoch zhodne. Správny orgán prihliadol i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia, pričom ale ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení. Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietol ako nedôvodné. Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný

inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, rozhodnutím č. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017 bolo žalobcovi doručené dňa 24.11.2017.

II. **Žaloba**

7. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.01.2018 sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Č. k. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017 a rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, č. k. P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania voči žalovanému. Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutia:

- vydal, orgán, ktorý na to nebo, zo zákona oprávnený (nemal právomoc rozhodovať o porušení),
- vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (správne orgány sa venovali iným otázkam ako boli namietané v podnete).

8. Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, č. k. P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017 bolo vydané žalovaným na základe kontroly podnetu spotrebiteľa č. 1646/2016. Tento podnet riešil konkrétnu situáciu a otázku zmeny ceny produktu pri odoslaní objednávky. Žalobca má za to, že prvostupňový orgán nepostupoval správne, keď sa počas inšpekcie nezameral na problém označený v podnete, ale rozhodol sa skúmať a prešetrovať Obchodné podmienky žalobcu. Žalovaný následne uložil žalobcovi pokutu, nie v súvislosti s podnetom, ale z úplne iného dôvodu, ktorý s podnetom nesúvisel. Žalobca má za to, že prvostupňový orgán sa mal zamerať výlučne na skutočnosti uvádzané v podnete a tieto prešetriť, a teda vyhodnocovať, či vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom daného konkrétneho obchodného prípadu došlo k porušeniu povinností žalobcu. Kontrola sa odchyľila od podnetu na detailné právne hodnotenie Obchodných podmienok žalobcu. Prvostupňový orgán a žalovaný nemá právomoc vysloviť pre žalobcu záväzný právny záver, či nejaké ustanovenie Obchodných podmienok je, alebo nie je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Takúto právomoc majú výlučne vecne a miestne príslušné súdy Slovenskej republiky. Ak teda prvostupňový orgán uložil pokutu za údajné porušenie, ktoré nemá právomoc hodnotiť a žalovaný toto rozhodnutie potvrdil, ide o nezákonné rozhodnutia.

9. V zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z.: „Konanie o uložení pokuty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.“ Tieto lehoty majú prekluzívny charakter. To znamená, že po ich uplynutí právo na uloženie polenty zaniká. Podľa označenia podnetu, je zrejmé, že tento bol podaný ešte v roku 2015. Keďže objednávka produktu, ktorého sa podnet týkal bola uskutočnená 04.12.2015, je zrejmé, že podnet prvostupňovému orgánu podal spotrebiteľ niekedy v Čase medzi 05.12.2015 až 31.12.2015. Je bezpredmetné, kedy sa prvostupňový orgán začal podnetom zaoberať. Doručením podnetu však mal

možnosť a mohol zistiť, že došlo k porušeniu zákonných ustanovení, a teda prvostupňový orgán mal a mohol mať túto informáciu na druhý deň po obdržaní podnetu. Iný výklad by nebol vhodný a spravodlivý, nakoľko by prvostupňový orgán mohol odkladaním lehoty začatia inšpekcie následne svojoľne predlžovať zákonnú lehotu, v ktorej je možné začať konanie o uložení pokuty, čo by bolo ohrozením právnej istoty dotknutých subjektov. Prvostupňový orgán začal konanie o uložení pokuty Oznámením o začatí správneho konania dňa 05.01.2017. Ak však prvostupňový orgán mal možnosť a mohol zistiť v čase medzi 05.12.2015 až 31.12.2015, že došlo k porušeniu povinnosti podľa zákona, bol povinný do 12 mesiacov začať konanie o uložení pokuty. Toto konanie však začal až 05.01.2017, t. j. existujú dôvodné pochybnosti, či nedošlo k uplynutiu lehoty na začatie konania o uložení pokuty. Ak bol totiž podnet doručený v časovom rozmedzí medzi 05.12.2015 až 31.12.2015, máme za to, že prvostupňový orgán lehotu zmeškal. Po uplynutí zákonnej lehoty prvostupňový orgán konanie začať nemôže, a ak ho aj začne, rozhodnutie vydané v takomto konaní bude rozhodnutím vydaným v rozpore so zákonom. Takéto rozhodnutie je nezákonným rozhodnutím. Nakoľko však prvostupňový orgán začal konanie o uložení pokuty až oznámením zo dňa 05.01.2017, prvostupňový orgán zmeškal subjektívnu lehotu na začatie konania o uložení pokuty, t. j. došlo k uplynutiu prekluzívnej lehoty a predmetné konanie trpí neodstrániteľnou vadou. Vykonanie nezákonného rozhodnutia by zakladalo bezdôvodné obohatenie na strane správneho orgánu. Z uvedených dôvodov žalobca namieta nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.

m.

Vyjadrenie žalovaného

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.08.2018 doručeným súdu 10.09.2018 uviedol, že so žalobnými námietkami nesúhlasí. Žalovaný poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a), g) a i) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, podľa ktorého „*Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“)* zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1, využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov a vybavuje sťažnosti spotrebiteľov“. Z predmetného ustanovenia zákona je podľa žalovaného jednoznačne zrejmé, že SOI pri výkone kontroly postupuje komplexne a v prípade, ak vykonáva kontrolu na základe podnetu spotrebiteľa, nezameriava sa len na skutočnosti uvádzané v podnete spotrebiteľa, ale zisťuje všetky prípadné nedostatky u kontrolovanej osoby. Z uvedeného dôvodu považuje žalovaný správny orgán tvrdenie účastníka konania, že SOI sa mala zamerať výlučne na skutočnosti uvádzané v podnete spotrebiteľa, za právne irelevantné. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí síce nespomenul výsledok prešetrenia podnetu spotrebiteľa č. 1646/2015, ale žalovaný trvá na tom, že uvedené ani nebolo potrebné, nakoľko tvrdenie spotrebiteľa uvedené v jeho podnete sa vykonanou kontrolou nepodarilo preukázať.

11. K tvrdeniu žalobcu, že prvostupňový správny orgán ako ani žalovaný nemá právomoc vysloviť pre žalobcu záväzný právny záver, či nejaké ustanovenie obchodných podmienok je alebo nie je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, a že takúto právomoc majú výlučne vecne a miestne príslušné súdy Slovenskej republiky, žalovaný uvádza, že v zásade treba rozlišovať medzi občianskoprávnou a správnu povahou neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. V rovine občianskeho práva (na účely občianskeho súdneho konania) má právomoc posudzovať

neprijateľné zmluvné podmienky vecne a miestne príslušný súd v zmysle príslušných ustanovení občianskeho práva. Na druhej strane, v rovine správneho práva, má žalovaný za to, že túto právomoc má aj orgán štátnej kontroly vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa „*predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách*“, pričom táto norma priamo odkazuje na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Význam tejto odkazovacej normy má zamedziť duplicitnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku a aj v zákone o ochrane spotrebiteľa, a preto sa týmto odkazom len uplatňujú ustanovenia spotrebiteľských zmlúv vo veciach neprijateľných zmluvných podmienok v rovine správneho práva ako verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa. Následkom porušenia zákazu používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách je uloženie pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Právomoc SOI v oblasti neprijateľných zmluvných podmienok možno odvodiť aj z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, podľa ktorého orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá v zmysle § 2 písm. a) cit. zákona zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pričom tu opätovne odkazuje aj na Občiansky zákonník. Taktiež podľa § 20 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa „*Dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia*!“. Žalovaný opakovane zastáva názor, že skutočne v danom prípade nie je žiadny iný dozorný orgán, ktorý by bol oprávnený vykonávať dozor nad dodržiavaním zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto je úplne legitímne tvrdiť, že SOI ako orgán dozoru nad daným ustanovením zákona o ochrane spotrebiteľa, má právomoc na účely správneho konania ako verejno-mocenského pôsobenia v oblasti ochrany spotrebiteľa posúdiť obchodné podmienky účastníka konania v rámci výkonu kontroly. V súvislosti so zabezpečením ochrany spotrebiteľa si totižto orgán dozoru môže podľa § 40 správneho poriadku urobiť vlastný úsudok o právnej otázke, od ktorej závisí rozhodnutie vo veci, a to aj v prípade, ak o nej môže rozhodovať v samostatnom konaní iný príslušný orgán, čo sa vzťahuje aj na prípadnú neprijateľnosť podmienky v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Predmetom kontroly v danej veci bolo posúdenie samotného charakteru zmluvných podmienok z toho hľadiska, či sú spôsobilé vytvoriť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda či ich možno z uvedeného hľadiska považovať za neprijateľné v zmysle úpravy Občianskeho zákonníka. Žalovaný nemá pochybnosti o právomoci SOI konať a rozhodovať v danej veci, o čom svedčí aj skutočnosť, že súdy Slovenskej republiky v rámci preskúmania rozhodnutia správneho orgánu v týchto prípadoch nevyslovili absenciu kompetencie SOI posudzovať obchodné podmienky za účelom ochrany spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa (vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/21/2012-66, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/5384/2010-26). Žalovaný poukazuje okrem už deklarovaného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, opätovne na ustanovenie § 20 ods. 1 cit. zákona. Správny orgán ešte v štádiu pred začatím správneho konania dôkladne skúmal túto skutočnosť, ako jednu z podmienok konania z jeho strany. Po tomto skúmaní dospel správny orgán k záveru, že nemožno určiť pôsobnosť iného orgánu dozoru, a preto je subsidiárne zo zákona príslušná na uskutočnenie dozoru práve SOI. Žalovaný správny orgán má na základe uvedených skutočností za to, že orgán dozoru v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa má právomoc za účelom výkonu kontroly vo veciach ochrany spotrebiteľa odobrať a posúdiť obchodné podmienky predávajúceho a tiež,

že týmto orgánom príslušným konať vo veci je SOI, nakoľko žiadnemu inému orgánu, ani zákon o ochrane spotrebiteľa, ani osobitný predpis nezveruje pôsobnosť v oblasti dozoru v danej veci. V úplnom rozpore s týmito tvrdeniami je konštatovanie žalobcu, že SOI nemá právomoc vysloviť pre žalobcu záväzný právny záver, či nejaké ustanovenie obchodné podmienky je alebo nie je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. Potvrdením tohto názoru zo strany súdu by došlo k prelomeniu zaužívanej dlhoročnej rozhodovacej praxe SOI, ktorá spočíva aj vo výkone kontroly v oblasti posudzovania zmluvných podmienok, resp. všeobecných obchodných podmienok rôznych subjektov - predávajúcich. Medzi ne sa radia napr. zmluvné podmienky internetových obchodov, nebankových spoločností, poskytujúcich spotrebiteľské úvery, niektorých ďalších subjektov, ktoré v rámci podnikania používajú obchodné podmienky, kde je jednou zo zmluvných strán spotrebiteľ. Vyššie uvedeným chce žalovaný poukázať na množstvo už právoplatných rozhodnutí SOI, predmetom ktorých bolo posúdenie obchodných podmienok z hľadiska ich povahy, ako spotrebiteľských zmlúv. Správny orgán v týchto prípadoch zisťoval nedostatky obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a následne ich kvalifikoval v zmysle príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný správny orgán taktiež konštatuje, že mnohé z týchto rozhodnutí SOI boli predmetom súdneho preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu - SOI. Žalovaný uvádza len niektoré zo súdnych rozhodnutí, z ktorých je zrejmé, že súdy nepokladajú posudzovanie obchodných podmienok resp. zmluvných podmienok, ich vyhodnotenie a následný postih zo strany SOI v rozpore s platnými právnymi predpismi, nakoľko akceptujú zákonom zverenú pôsobnosť správneho orgánu konať v danej veci.

13. Žalovaný odmieta právny názor žalobcu, že SOI nemá právomoc rozhodovať o neprimeranosti podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu, že v zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka bola zverená právomoc rozhodovať o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách výlučne súdu, žalovaný uvádza, že táto argumentácia je nesprávna. Spotrebiteľské zmluvy sú v Občianskom zákonníku upravené v 52 až 54. Tieto ustanovenia boli viackrát menené, resp. dopĺňané, o Čom svedčí aj označenie niektorých §§ (viď § 52a, § 53a, § 53b, § 53c, § 53d). Uvedené zmeny súviseli predovšetkým s riadnou transpozíciou smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica Rady č. 93/13/EHS“), ako právneho aktu Spoločenstva, ktorý bolo nevyhnutné riadne prevziať do právneho poriadku jednotlivých členských štátov, Čo do jej účelu a cieľa. Po dôslednom štúdiu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku je možné dôjsť k názoru, že tieto sú upravené všeobecne a za účelom, aby obsiahli Čo možno najširší rámec konania predávajúceho v spotrebiteľských zmluvách, a tým chránili oprávnené záujmy spotrebiteľa. Zákonodarca kládol dôraz na skutkové podstaty neprijateľných podmienok, a to v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka - generálna klauzula a v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka - exemplifikatívne vymedzené skutkové podstaty neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Zákonodarca ďalej spája s neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách rôzne právne následky, ktoré však nie sú uvedené len v Občianskom zákonníku, ale napr. aj v zákone o ochrane spotrebiteľa, v ktorého Prílohe č. 2 „Zoznam preberaných právne záväzných aktov Európskej únie“ sa v bode 7. nachádza aj spomínaná smernica Rady č. 93/13/EHS. Žalovaný poukazuje na § 53a Občianskeho zákonníka, ktorý spolu s § 53b zákona tvorí jediné dve ustanovenia spotrebiteľských zmlúv upravených v Občianskom zákonníku, kde sa vyskytuje pojem „súd“ (ktoré boli účinné v čase konania a rozhodovania vo veci). Konkrétne podľa § 53a ods. 1 *„Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo*

vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky), dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa". Tak z gramatického, ako aj logického výkladu je zrejmé, že z uvedeného ustanovenia nevyplýva výlučná právomoc súdu rozhodovať o nepríjemnosti podmienok v spotrebiteľských zmluvách tak, ako to uvádza žalobca; predmetné ustanovenie len poukazuje na to, že ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú, za dodržania ďalších podmienok uvedených v cit, ustanovení, dodávateľ - predávajúci je povinný zdržať sa jej používania alebo používania podmienky s rovnakým obsahom. Zákonodarca ďalej uvádza, že dodávateľ - predávajúci má takúto povinnosť aj vtedy, keď súd voči nemu uplatní svoju právomoc vo forme uloženia povinnosti vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Na tomto mieste chce zároveň žalovaný poukázať, že v žiadnom prípade nespochybňuje právomoc súdu použiť zákonom dovolené prostriedky pre prípady konštatovania, že niektorá zo zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je neprijateľná (nariadiť dodávateľovi, aby sa zdržal používania takejto podmienky, aby vydal spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradil škodu, zaplatil primerané finančné zadosťučinenie). V tomto presne spočíva činnosť súdu v rámci súkromnoprávneho sporu. Taktiež však z uvedeného ustanovenia (§ 53a Občianskeho zákonníka) nevyplýva, že by súd mohol sankcionovať dodávateľa uložením pokuty. Práve tu totižto nastupuje aspekt verejno-mocenského trestania v podobe možnosti správneho orgánu uložiť predávajúcemu - dodávateľovi pokutu v prípade zistenia nedostatkov v zmluvných podmienkach spotrebiteľských zmlúv. Stále teda platí, že súd má zákonom stanovené právomoci v rámci konania, ktoré začína žalobou podanou buď spotrebiteľom alebo predávajúcim v rámci uplatňovania si svojho subjektívneho práva oprávneným, avšak na druhej strane tu pôsobí aj správny orgán, ktorý v rámci zásad uplatňovaných vo verejnom práve môže začať správne konanie voči predávajúcemu, a to v prípade podania podnetu alebo z úradnej povinnosti (ex offio). Žalovaný správny orgán na základe uvedeného zastáva názor, že § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyklučuje možnosť, aby zmluvné podmienky mohol posudzovať a následne vyvodiť dôsledky za ich porušenie aj zákonom zmocnený správny orgán. V tejto súvislosti chce žalovaný opätovne poukázať na skutočnosť, že v rámci svojej rozhodovacej praxe posudzuje obchodné podmienky, resp. zmluvné podmienky predávajúcich nielen v súvislosti s porušením § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj vo veci porušenia § 4 ods. 2 písm. a) - ukládanie povinnosti bez právneho dôvodu, § 4 ods. 2 písm. b) - upieranie práva spotrebiteľovi podľa § 3, § 7 - nekalé obchodné praktiky, § 8 - klamlivé konanie a klamlivé opomenutie, zákona o ochrane spotrebiteľa. Predmetom správneho konania je teda správne a dostatočne zistiť skutkový stav veci a tento potom subsumovať pod príslušné ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa. V Slovenskej republike platí zásada, že súdne rozhodnutia pôsobia inter partes, tzn. majú záväznosť len medzi stranami sporu. V tomto prípade § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka „posilňuje rozsah účinkov“ rozsudku aj na povinnosť predávajúceho zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve aj vo vzťahu k všetkým ostatným spotrebiteľom.

Správny orgán prešetruje podnety spotrebiteľov, ako aj vedie správne konanie bez poplatkov. Zhrnutím teda možno konštatovať, že správny orgán je oprávnený ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách aplikovať len v rozsahu svojej pôsobnosti konať v danej veci, tzn. môže používať len všeobecnú časť ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktorá neupravuje výlučnú právomoc

súdu.

14. K druhej žalobnej námietke žalovaný uvádza, že v súlade s § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že určenie začiatku plynutia jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty sa odvíja od výkladu pojmu „...keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti..d“. Uvedené sa vzťahuje na určitú právnu skutočnosť, z ktorej plynie dôvodné podozrenie, že k porušeniu došlo. Deň, kedy je táto skutočnosť správny orgán známa, je deň, kedy správny orgán zistil porušenie zákona, t. j. poznal, že došlo ku konaniu obsiahnutému v zákonom vymedzenej skutkovej podstate deliktu, ktorú zákon za splnenia ďalších podmienok definuje ako správny delikt. Za skutočnosť určujúcu začiatok plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty treba teda považovať vedomosť o skutkových okolnostiach veci v takom rozsahu, ktorý umožní predbežné právne zhodnotenie, že došlo k porušeniu zákona, a to bez toho, aby sa jednalo o informáciu zvlášť kvalifikovanú. Lehoty na vydanie rozhodnutia o postihu za správny delikt v právnom štáte predstavujú jeden z mechanizmov obmedzujúci prietahy v správnom konaní, ktorý je súčasne prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci. Je potrebné upozorniť na to, že predmetná jednoročná lehota nie je spojená s povinnosťou vydať konečné administratívne rozhodnutie o správnom delikte a uložiť zaň pokutu, ale iba so začatím správneho konania. Zákonodarca touto konštrukciou dáva správny orgán viac priestoru k preverovaniu rozhodných okolností veci ešte pred začatím samotného správneho konania. Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho názoru, že prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti dňa 11.02.2016, kedy došlo k vykonaniu kontroly prvostupňovým správnym orgánom v sídle žalobcu pre možné porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené, je nevyhnutné začiatok plynutia jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehoty na uloženie sankcie za porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa viazať práve k tomuto dňu, t. j. 11.02.2016. Subjektívna jednoročná lehota na začatie administratívneho konania vo veci uloženia pokuty žalobcovi správny orgán uplynula dňa 11.02.2017. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že subjektívna prekluzívna 12 mesačná lehota na začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty uplynula pred začatím konania o uložení pokuty, a že na základe uvedeného je rozhodnutie vydané prvostupňovým správnym orgánom nezákonným rozhodnutím. Pokiaľ ide o začatie správneho konania, podľa ustanovenia 18 ods. 2 Správneho poriadku „pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon “ Za takýto úkon treba považovať doručenie prvej písomnosti žalobcovi, t. j. v predmetnom prípade doručenie oznámenia o začatí správneho konania žalobcovi. Vzhľadom na to, že prvostupňový správny orgán zistil porušenie povinnosti zo strany žalobcu pri výkone kontroly dňa 11.02.2016 a oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 16.01.2017, má odvolací orgán za to, že 12 mesačná subjektívna prekluzívna lehota na začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty neuplynula pred začatím konania o uložení pokuty. Pre posúdenie celého prípadu bolo rozhodujúce, že došlo k porušeniu povinnosti uvedenej v zákone o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný uvádza, že žalobca ako predávajúci a zároveň ako účastník správneho konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný považuje námietky žalobcu za nedôvodné, právne irelevantné a nemajúce právnu oporu v zákone. Žalovaný správny orgán postupoval v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že žalobca porušil uvedený právny predpis. Uložená sankcia bola žalobcovi uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby plne v súlade so zákonom, plní preventívnu i represívnu funkciu a nemožno od jej uloženia upustiť, nakoľko v zmysle § 24 ods. 1 zákona

o ochrane spotrebiteľa je orgán dozoru povinný uložiť pokutu. Preto navrhuje žalobu zamietnuť.

IV.

Replika žalobcu

15. Žalobca v replike zo dňa 09.10.2018 uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení použil rovnaké argumenty a skutočnosti ako uviedol aj v odôvodnení rozhodnutia. Preto zotrváva na svojich vyjadreniach a argumentoch uvedených v žalobe.

V.

Právne posúdenie

16. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10, § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP.

17. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, i) (odkaz pod 1): § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, i) (odkaz pod 1): § 52 až 54 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

22. Podľa §24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

23. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia

povinnosti.

24. Podľa § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, konanie o uložení pokuty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

27. Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

28. Podľa 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole“), Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov (pod odkazom la: napríklad Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

29. Podľa § 2 písm. a) zákona o štátnej kontrole, kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, i a) (vid' odkaz pod la) v bode 27 rozsudku) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

30. Podľa § 2 písm. f) zákona o štátnej kontrole, kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje dodržiavanie ostatných podmienok ustanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi na vykonávanie veľkoobchodnej, distribučnej, maloobchodnej činnosti, na poskytovanie služieb, najmä služieb cestovného ruchu, časovo vymedzeného užívania ubytovacích zariadení, poskytovania dlhodobých rekreačných služieb, ich výmeny a sprostredkovania ich ďalšieho predaja vrátane vedľajších zmlúv, a ubytovacích služieb a služieb informačnej spoločnosti.

31. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej kontrole, Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) zisťuje nedostatky

pri výkone kontroly podľa odseku 1.

32. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole, Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole, Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) ukladá pokuty.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole, Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) vybavuje sťažnosti spotrebiteľov

35. Úlohou správneho súdu bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. SK/0255/99/2017 zo dňa 20.11.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017, ktorým bola žalobcovi na základe kontroly vykonanej 11.02.2016 a 12.04.2016 v prevádzke SYSNET - prevádzkovateľ internetového portálu www.sysnet.sk. Hrachová 16, 821 05 Bratislava, pre porušenie zákazu predávajúcim používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa uložená podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta vo výške 1200,- €.

36. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj bol doručený dňa 13.12.2015 podnet na vykonanie kontroly u žalobcu, ktorý sa týkal internetového portálu www.sysnet.sk. Spotrebiteľ v podnete uvádzal, že predávajúci prevádzkujúci uvedený portál menil ceny televízora SAMSUNG UE32J5100, ktorý si spotrebiteľ mal záujem objednať. Spotrebiteľ namietal aj znenie obchodných podmienok, z ktorých nevyplýva možnosť hýbať s cenami. Tento podnet bol Inšpektorátom SOI zaevidovaný pod podacím číslom 6588/2/2015 a číslom podnetu 1646/2015.

37. Z administratívneho spisu súd ďalej zistil, že Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, vykonal u žalobcu za účasti konateľa žalobcu dňa 11.02.2016 kontrolu podľa zákona o štátnej kontrole, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“), v súvislosti s prešetrením podania spotrebiteľa č. 1646/2015. O uvedenej kontrole bol spísaný inšpekčný záznam podpísaný inšpektormi SOI a konateľom žalobcu. Žalobca v rámci výkonu kontroly dňa 11.02.2016 predložil inšpektorom SOI viaceré podklady, medzi nimi aj obchodné podmienky, formulár na odstúpenie od zmluvy, reklamačný poriadok.

38. Správny súd konštatuje, že z obsahu administratívneho spisu tiež vyplýva, že Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, vykonal dňa 12.04.2016 u žalobcu, za účasti konateľa žalobcu, opätovnú kontrolu zameranú na došetrenie podania spotrebiteľa č. 1646/2015 podľa zákona o štátnej kontrole, zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. a podľa zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode. O uvedenej kontrole bol spísaný inšpekčný záznam podpísaný inšpektormi SOI a konateľom žalobcu. V inšpekčnom zázname je uvedené, že z písomných dokladov predložených žalobcom počas výkonu kontroly dňa 11.02.2016 - „*Obchodné podmienky*“ a *Reklamácie*“, nachádzajúce sa počas výkonu kontroly na internetovej stránke www.sysnet.sk, boli zistené nedostatky, ktoré sú podrobne uvedené v inšpekčnom zázname. Tieto nedostatky zodpovedajú identifikácii porušení povinností žalobcu uvedenej v rozhodnutí Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, č. P/0063/01/2016 zo dňa 09.03.2017. Z inšpekčného záznamu vyplýva záver, že za zistené nedostatky zodpovedá žalobca, a že žalobcovi bolo uložené opatrenie na odstránenie nedostatku uvádzať „*Obchodné podmienky*“ a *Reklamácie*“ na internetovej stránke www.sysnet.sk v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa a zákonom č. 102/2014 Z. z., s termínom ihneď/trvale. V poučení je uvedené, že proti tomuto opatreniu možno podať písomné námietky do 3 dní od jeho doručenia. Z administratívneho spisu nevyplýva, že žalobca využil oprávnenie podať písomné námietky.

39. SOI, Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj oznámením o začatí správneho konania č. k. P/0063/01/2016 zo dňa 05.01.2017 doručeným žalobcovi dňa 16.01.2017 začal voči žalobcovi podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku správne konanie o uložení postihu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. K uvedenému oznámeniu žalobca doručil Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj dňa 24.01.2017 písomné stanovisko, v ktorom uviedol, že po návšteve prevádzky inšpektormi SOI dňa 12.04.2016 bezodkladne vykonal nápravu v „*Obchodných podmienkach*“ a v *Reklamáciách*“ s tým, že sa v plnom rozsahu pridržel koncepcie uvedenej v inšpekčnom zázname z 12.04.2016, a zároveň podrobne uviedol znenie obchodných podmienok a reklamačného poriadku po vykonaní nápravy.

40. Správny súd považuje za dôležité zvýrazniť skutočnosť, že sám žalobca nespochybňuje skutkový a právny záver žalovaného o tom, že obchodné podmienky žalobcu a reklamačný poriadok žalobcu obsahovali neprijateľné podmienky tak ako sú presne definované v bode 4 tohto rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nerozporuje meritórne zistenia žalovaného o porušení povinností žalobcu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

41. Správny súd zistil, že žalobca v plnom rozsahu rešpektoval právomoc SOI vykonať u žalobcu kontrolu a rovnako akceptoval bez výhrad aj závery SOI týkajúce sa zistených nedostatkov v obchodných podmienkach a v reklamačnom poriadku. Ako sám žalobca uvádza v podaní doručeným SOI dňa 24.01.2017 bezodkladne vykonal nápravu v „*Obchodných podmienkach*“ a v „*Reklamáciách*“ s tým, že sa v plnom rozsahu pridržel koncepcie uvedenej v inšpekčnom zázname z 12.04.2016.

42. Žalobca v podanej žalobe rozporuje právomoc SOI na výkon kontroly neprijateľných podmienok žalobcu, ďalej výkon kontroly SOI nad rámec podnetu spotrebiteľa a namieta uplynutie prekluzívnej lehoty na uloženie polenty .

43. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca pristúpil k namietaniu právomoci SOI na výkon kontroly neprijateľných podmienok žalobcu a výkon kontroly SOI nad rámec podnetu spotrebiteľa až v štádiu uloženia pokuty, a nie v štádiu výkonu kontroly, ktorej závery v plnom rozsahu žalobca akceptoval.

44. Podľa 4 ods. 1 zákona o štátnej kontrole, „*Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov la*“, pričom pod odkazom la) je uvedené napríklad Občiansky zákonník. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého „*predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách 1)*“, pričom pod odkazom 1) je uvedené § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Správny súd s poukazom na uvedené ustanovenia dospel k záveru, že SOI má zákonnú kompetenciu vykonávať kontrolu vnútorného trhu vo vzťahu k tomu, či predávajúci dodržiavajú zákaz používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách tak ako sú tieto nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky definované v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. V spojitosti s ust. § 20 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého „*Dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.*“ podľa správneho súdu niet pochybnosti o existencii právomoci SOI na výkon kontroly u žalobcu a na prijatie záverov o nedostatkoch v obchodných podmienkach a reklamačnom poriadku. Preto nemožno prisvedčiť žalobnému dôvodu, že SOI nemá kompetenciu vysloviť závery o neprijateľnosti obchodných podmienok, a že túto kompetenciu má len súd.

45. Správny súd konštatuje, že ako žalovaný, tak aj Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj vykonávali voči žalobcovi svoje právomoci plne v súlade so znením zákona o štátnej kontrole, zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj zákona č. 102/2014 Z. z.

46. K námietke žalobcu, že kontrola SOI bola vykonaná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, avšak faktický výkon kontroly a zistenia z nej v konečnom dôsledku išli nad rámec uvedeného podnetu spotrebiteľa, správny súd poukazuje na to, že SOI na výkon kontroly podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o štátnej kontrole využíva podnety spotrebiteľov, pričom zároveň podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o štátnej kontrole zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1. Z uvedeného vyplýva, že nie je vylúčené, aby SOI pri výkone kontroly iniciovanej podnetom spotrebiteľa vykonala kontrolu vnútorného trhu podľa § 2 zákona o štátnej kontrole a podľa osobitných predpisov, pod ktorým sa rozumie aj Občiansky zákonník. Inými slovami, pri výkone kontroly sa môžu kumulovať kompetencie SOI, ktoré jej zveril zákonodarca v ust. § 4 ods. 2 zákona o štátnej kontrole. Z uvedeného dôvodu správny súd neprisvedčil námietke žalobcu o prekročení rámca výkonu kontroly.

47. Správny súd konštatuje, že inšpektori SOI zistili porušenie povinnosti žalobcu v rámci výkonu kontroly dňa 11.02.2016. SOI, Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj oznámením o začatí správneho konania č. k. P/0063/01/2016 zo dňa 05.01.2017 doručeným žalobcovi dňa 16.01.2017 začal voči žalobcovi podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku správne konanie o uložení postihu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, konanie o uložení polenty možno začať do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3, a do desiatich rokov podľa

odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Pokutu možno uložiť najneskôr do štyroch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo. Správny súd prišiel k záveru, že k zisteniu porušenia povinnosti žalobcom nedošlo zo strany SOI doručením podnetu spotrebiteľa, ktorý sám o sebe nie je preukázaním porušenia povinnosti žalobcu. K zisteniu porušenia povinnosti žalobcu došlo zo strany SOI vykonaním kontroly u žalobcu dňa 11.02.2016, kedy žalobca predložil SOI svoje obchodné podmienky a reklamačný poriadok. Z uvedeného dôvodu správny súd konštatuje, že konanie o uložení pokuty sa začalo oznámením o začatí správneho konania č. k. P/0063/01/2016 zo dňa 05.01.2017 doručeným žalobcovi dňa 16.01.2017 v nadväznosti na zistenie porušenia povinnosti žalobcu, ktoré zo strany SOI nastalo dňa 11.02.2016, čiže do 12 mesiacov odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Preto ani táto žalobná námietka nezakladá nezákonnosť napadnutých rozhodnutí.

48. Súd konštatuje, že ukládanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.

49. Správny súd uvádza, že zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu nepochybne vyplýva, že žalobca porušil povinnosti uvedené v zákone o ochrane spotrebiteľa, a teda bol daný zákonný predpoklad na konanie o uloženie sankcie za porušenie povinnosti žalobcu.

50. Podľa názoru správneho súdu orgány verejnej správy pri určení výšky pokuty žalobcovi konali v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa a prihliadli najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, čo náležitým spôsobom odôvodnili zrozumiteľnou správnu úvahou nevybočujúcou zo zákonného rámca daného predovšetkým zákonom o štátnej kontrole a zákonom o ochrane spotrebiteľa.

51. Správny súd konštatuje, že žalovaný napadnuté rozhodnutie riadne a zrozumiteľne zdôvodnil, vec po právnej stránke správne vyhodnotil a správne aplikoval príslušné právne predpisy. Žalovaný poskytol žalobcovi v napadnutom rozhodnutí vyčerpávajúce odpovede na všetky žalobcove námietky, ktoré podľa názoru žalobcu zakladali dôvod na zrušenie rozhodnutia o uložení pokuty.

52. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a konania, ktoré im predchádzalo, nezhliadol nezákonnosť týchto rozhodnutí, a preto žalobu podľa § 190 S SP ako nedôvodnú zamietol.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 SSP, podľa ktorého úspešnému žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ich náhradu nežiadal a žiadne mu nevznikli.

54. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 17. marca 2022

JUDr. Renáta Janáková
predsedníčka senátu

JUDr. Marta Barková
členka senátu

JUDr. Dana Jelinková Dudzíková LL.M
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...